

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD*

THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND SATISFACTION ON READING AND WRITING OF GRADE 4 STUDENTS THROUGH COOPERATIVE LEARNING WITH STAD TECHNIQUE.

เบญจมาภรณ์ ขมโคกกรวด¹และ คงศักดิ์ สังขมานนท์²

Benjamaporn Khomkhokkrud¹ and Khongsak Sangkhamanon²

¹⁻²วิทยาลัยนครราชสีมา

¹⁻² Nakhon Ratchasima College, Thailand.

Corresponding Author E-mail: 630402320038@nmc.ac.th, e-mail: khongsaksang@nmc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน เรื่องการอ่านและการเขียน 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียน รูปแบบการวิจัยที่ใช้คือการวิจัยเชิงทดลอง ตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนวานิชวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย 1) ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

* Received 26 February 2025; Revised 22 April 2025; Accepted 25 April 2025

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การอ่านและการเขียน, การจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) Study the effectiveness of learning management by using cooperative learning technique STAD on reading and writing, 2) Compare the academic achievement after and before learning in reading and writing, and 3) Study to the level of satisfaction towards learning management by using cooperative learning technique STAD on reading and writing. The research design was experimental research. The sample was 25 students in grade 4/3, Wanit Wittaya School, second semester, academic year 2021. The research instruments included 1) Basic Thai language lesson plan, 2) Achievement test, and 3) Student satisfaction questionnaire towards cooperative learning technique. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, percentage, and t-test.

The research results concluded that 1) The results of the study of the efficiency of learning management by using the STAD collaborative learning technique on reading and writing of grade 4 students before and after learning by using the STAD collaborative learning technique. 2) The learning achievement in reading and writing by using the STAD collaborative learning technique after learning was higher than before learning, higher than the 75 percent criterion. And 3) The Satisfaction with reading and writing by STAD Cooperative learning technique was at the highest level.

Keywords: Academic achievement, Reading and Writing, Cooperative Learning STAD technique

บทนำ

ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นในการสื่อสารของมนุษย์การสื่อสารของมนุษย์ ใช้ทักษะที่สำคัญหลายทักษะ เช่น ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งการสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน ได้แก่ การอ่านและการฟัง คือทักษะ การถ่ายทอดออกไป การพูดและการเขียน ในด้านการเขียนถือเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ดุสิตา แดงประเสริฐ, 2549) ให้ความเห็นว่า เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาสซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิด

ความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้ เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการ แสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิด มาเลือกใช้ เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้ อย่าง มีประสิทธิภาพหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระทั้ง 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การ เขียน การฟัง การดูและการพูดหลักการใช้ภาษาไทยและวรรณคดีและวรรณกรรมโดยมุ่งให้ ผู้เรียนมีทักษะในการฟังพูดอ่านเขียน ให้มีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติภาษาไทยซึ่งเป็น ทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะท่ามกลางสังคมยุคข้อมูลข่าวสารในยุค ปัจจุบัน บุคคลมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและ สำคัญ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิง

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนใน ยุค ปัจจุบัน ยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ เปลี่ยนแปลง เจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มพูนความสำคัญ ในธุรกิจการงานเพิ่ม มากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information society) รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่าน จึงสามารถเข้าใจและสื่อ ความหมายกันได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ไม่สามารถ ทดแทนการอ่านได้ ตรงกันข้ามคนยุคนี้จะต้อง อ่านเพิ่มขึ้นเสียอีก ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมี ทักษะในการอ่านด้วย (วรรณิ โสมประยูร, 2553) เพราะการอ่านจะช่วยส่งเสริมให้คนแสวงหา ข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาสติปัญญาอย่าง ต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของ นักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของการอ่าน ดังที่ (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทอง ใบ, 2556) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมี ความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมี พัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2551) ให้ความเห็นว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะ จะช่วยสร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่าน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะการสรุป ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจสาระแต่ละประเภทที่มีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลาย ประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านให้สูงขึ้น

นอกจากทักษะการอ่านมีความสำคัญแล้วการเขียนนั้นก็เป็นทักษะพื้นฐานอีกทักษะ หนึ่งที่มีความสำคัญ นับว่าเป็นการสื่อสารที่มี วิธีการซับซ้อนกว่าสาระอื่น ๆ กล่าวคือ การที่ ผู้เขียนจะเขียนได้นั้นจะต้องสามารถฟัง พูดและอ่านได้ดี ก่อนจึงจะช่วยให้เกิดความสามารถ

ทางการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งของการสื่อสารที่เกิดความคงทน สามารถสื่อสารจากอดีตมาถึงปัจจุบันได้ ดังที่ (จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555) ให้ความเห็นว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทาง สติปัญญาของมนุษย์ และเป็นเครื่องวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์ มนุษย์จาก รุ่นหนึ่งการที่ ถ่ายทอดวัฒนธรรมแนวความคิดของตนไปสู่ คนอีกรุ่นหนึ่งได้นั้น จะต้องอาศัย การเขียน เพราะการเขียนมี ความคงทน และใช้เป็นหลักฐานได้ ดี อีกทั้งภาษาเขียนยังจัดได้ ว่า เป็นเอกลักษณ์ ของชาติ ที่ บ่งบอกถึง ความมี วัฒนธรรมและอารยธรรมของชาติ นั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเขียน และไม่สามารถถ่ายทอดความรู้หรือความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาเขียนให้ชัดเจนได้ ที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดกันมาก แม้ว่าหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดจุดประสงค์และให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ แต่ในทางปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาไทย ครูยังฝึกทักษะการเขียนไม่เพียงพอจึงเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนขาดความแม่นยำในการเขียน จะเป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเขียนได้ช้าและขาดความมั่นใจในการเขียน ทำให้การสื่อสารไม่สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย จากความสำคัญของการอ่านและการเขียนดังที่กล่าวมาข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่าน และการเขียนอันจะช่วยเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนระดับสูงขึ้นไป จึงกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ถ้าหากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมแล้วก็จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนสามารถแก้ได้หลายวิธี เช่นการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็เป็นวิธีการแก้ปัญหาการสอนหลักภาษาไทยอีกทางหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่กำหนดวิสัยทัศน์ให้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตรงตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด และความสามารถในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิค เช่น เทคนิค TGT เทคนิค Jigsaw เทคนิค CIRC เทคนิค TAI แต่เทคนิคที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้แก่ เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) คือ การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่ม โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย

นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน เทคนิค STAD มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลจากความรับผิดชอบรายบุคคลที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และรางวัลของกลุ่มที่จะได้รับเมื่อทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแลช่วยเหลือกันในกลุ่ม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552) ซึ่งเทคนิคดังกล่าวได้รับการยอมรับจากครูผู้สอนด้วยการนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีจุดเด่นคือการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีเงื่อนไขคือรางวัลที่กลุ่มของตนเองจะได้รับ นำไปสู่การร่วมมือร่วมใจกันก่อให้เกิดความสามัคคีและความรับผิดชอบร่วมกันอีกทั้งยัง มีการใช้แบบฝึกเพื่อช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ซึ่งประสบความสำเร็จเพราะแบบฝึกจะช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนในเรื่องการคิดวิเคราะห์ชนิดของประโยค เป็นการช่วยตรวจสอบความรู้ความสามารถในการเรียนและอีกทั้งยังเป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้จึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจเรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับครูผู้สอนต่อไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวานิชวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 121 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนวานิชวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย เพื่อใช้ประกอบการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD จำนวน 4 แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน วิชาภาษาไทยที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด รวม 16 ข้อ

2.2 การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย เพื่อใช้ประกอบการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียน ที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD จำนวน 4 แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนประกอบด้วย 1) ชื่นนำเสนอเนื้อหาใหม่ 2) การทำงานเป็นกลุ่ม 3) การทดสอบย่อย 4) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน และ 5) การรับรองผลงานของกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นผ่านการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผลการพิจารณาพบว่า มีความเหมาะสมมาก จำนวน 4 แผน และมีความเหมาะสมมากที่สุด จำนวน 2 แผน

2.3 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน

ผู้วิจัยได้สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยใช้เกณฑ์ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.20–0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

ข้อสอบจำนวน 30 ข้อที่คัดเลือกไว้ใช้จริง มีผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่ามีค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 และผลจากการทดลองใช้ข้อสอบ (try out) ค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 - 0.83

2.4 การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ด้านละ 4 ข้อ

ผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพบว่ามีค่าความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (IOC) ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลวิจัยโดยวิธีการวิจัยเชิงทดลอง ระยะเวลาในการดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

3.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำการสอนแผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน เก็บคะแนนผลรวมของแบบทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.5 นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียน

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียน แสดงผลวิเคราะห์ ดังตารางที่ 1

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	25	12.88	2.44	18.01	23	0.00*
หลังเรียน	25	24.32	1.75			

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการทดลองพบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.88 และหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ย 24.32 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) พบว่า ค่า t ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 18.01

สรุปได้ว่า การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ 75	t	df	p-value
หลังเรียน	25	24.32	1.75	81.07	5.02	23	0.00*

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 จากผลการทดลองพบว่า หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ย 24.32 คิดเป็นร้อยละ 81.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test one sample) ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 5.02

สรุปได้ว่า หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียน

ข้อ	รายการสอบถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ทราบชัดเจน	4.90	0.30	มากที่สุด
2	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนทราบ	4.40	0.66	มาก
3	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถอย่างเหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
4	กิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านจับใจความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.50	0.74	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.55	0.67	มากที่สุด
6	มีสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นให้คิด	4.60	0.66	มากที่สุด
7	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.80	0.40	มากที่สุด
8	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
9	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.75	0.43	มากที่สุด
10	นักเรียนชอบที่ครูให้ทำผังความคิดหลังกิจกรรมการอ่าน	4.75	0.54	มากที่สุด
11	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างอิสระ	4.65	0.65	มากที่สุด
12	นักเรียนได้ฝึกทักษะของประชาธิปไตยโดยการเป็นผู้นำและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.80	0.40	มากที่สุด
13	นักเรียนได้ลงปฏิบัติกิจกรรมจริง	4.80	0.40	มากที่สุด

14	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและของกลุ่ม	4.90	0.30	มากที่สุด
15	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม	4.90	0.30	มากที่สุด
16	นักเรียนชอบที่ครูมอบรางวัลเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้	4.70	0.46	มากที่สุด
รวม	4.72	0.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนโดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนมากขึ้น และช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิดเพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิดอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนอีกด้วย โดยผู้วิจัยอภิปรายผลได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ชื่นนำเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นตอนการทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ขั้นตอนทดสอบย่อย ขั้นตอนคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) และ ขั้นตอนรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงตามขั้นตอนดังกล่าว ทำให้เกิดการเรียนรู้ทั้งความรู้และทักษะ ครูควรชี้แจงกับนักเรียนว่าคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ สอดคล้องกับ ปิยะภรณ์ สาริบุรณ์ (2553 : 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนแบบกลุ่มวิธีหนึ่งที่สมาชิกต่างระดับความสามารถจะทำงานร่วมกัน โดยที่ทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม นอกจากนี้การเรียนตามวิธีนี้จะเป็นการช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียน อันจะส่งผลต่อการปรับบุคลิกภาพ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 จากผล สูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ผ่านขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนนับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออก ตลอดจนลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ดังเช่น วลัยยา บุญอากาศ (2556) ให้ความหมายของประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้ 1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการจัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2 - 6 คนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกัน นับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออก ตลอดจนลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น คนเรียนเก่งช่วยคนที่เรียนไม่เก่ง ทำให้คนที่เรียนเก่งมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลาและช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่ดีขึ้นส่วนคนที่เรียนไม่เก่งก็จะซาบซึ้งในน้ำใจเพื่อนมีความอบอุ่น รู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ที่สำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD คือ ผู้เรียนในกลุ่มร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริงจึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น 2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็น การเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน ฟังพาทอาศัยกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกัน เข้าใจและเห็นใจสมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น 3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม ช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและส่งผลให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน 4. ด้านทักษะการร่วมมือแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะได้รับความเข้าใจ ในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็จะระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหา สมาชิกกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีแก้ไข 5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่ม สมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน

สมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความภาคภูมิใจในตนเองและคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้

3. ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียนมากที่สุด รองลงมา คือด้านการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและของกลุ่ม และด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน ตามลำดับทั้งนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีการใช้เนื้อหาที่มีความหลากหลาย เข้าใจง่าย โดยผู้วิจัยได้นำ ซึ่งได้ทำการคัดเลือกให้เหมาะสมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อภิปราย และสรุปประเด็นร่วมกัน อีกทั้งยัง มีการกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดและช่วยเหลือกันอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ดังเช่น พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มแบบทุกคนร่วมมือกัน นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีบทบาทที่ชัดเจนในการเรียน หรือการทำกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้พัฒนาทักษะความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบผลงานร่วมกันขณะเดียวกันก็ต้องร่วมกันรับผิดชอบการเรียนในงานทุกขั้นตอนของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะบรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มบรรลุเป้าหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนทุกคนต้องช่วยเหลือพึ่งพากันเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้ สมบัติ ศิริจันดา (2554 : 87) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (ภาษา) ยังผู้รับ สาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากกลุ่มหนึ่ง ไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจาก รุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง สอดคล้องกับ สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2551 : 69) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนโดยสรุปไว้ดังนี้ 1. เป็นเครื่องแสดงออกความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์ 2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมแต่ละยุคแต่ละสมัย 3. เป็นเครื่องมือใช้สื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ 5. เป็นสื่อที่ช่วยกระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกลและรวดเร็ว 6. เป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์ 7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้สึกนึกคิด

และความเพิดเพลินแก่คนทุกเพศ ทุกวัย 8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต 9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

สรุป/ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า 1) ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการอ่านและการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาการวิจัยเรื่อง เรื่องการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ได้นำเสนอข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในเรื่องการอ่านและการเขียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ครูผู้สอนควรบริหารจัดการเวลาในแต่ละขั้นตอนให้มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่น่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนเพราะจะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การคัดเลือกบทอ่านและรูปภาพการเขียนครูผู้สอนควรทำการคัดเลือกบทอ่านและภาพให้มีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และผู้เรียนควรมีโอกาสเลือกบทอ่านตามและเขียนความสนใจของผู้เรียนเองได้

1.3 วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพมีระบบที่ชัดเจน และเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแลช่วยเหลือกันในกลุ่มให้กับผู้เรียนได้ดี โดยครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับรูปแบบ วิธีการชั้นสอน ให้เข้าใจดีก่อนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยให้ก้าวหน้าต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างและพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนที่หลากหลาย

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปเนื่องจากทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน และปัจจุบันยังพบปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่จำเป็นจะต้องแก้ไขเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552) การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด / เกศินี จุฑาวิจิตร นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร. บริษัทแดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด – แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ปิยะภรณ์ สาริบุรณ์. (2553). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง การหารชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนิรัตน์ สุกโขติรัตน์. (2549). อ่านเป็น: เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ยุรพงษ์ ฉัตรสุภสิริ. (2553). การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้ แบบปกติ. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วัลยา บุญอากาศ. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.

สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2557). การอ่านภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้า.